

Két magányos gyermek uralkodik a szerencsétlen, törökök ostromolta országban. Jagelló Lajos és Habsburg Mária, kettős árvaságukban — mert nemcsak szüleiket veszítették el, de övék a trón árvasága is —, csak egymásra számíthatnak nyomasztó országos gondjaikban, pénztelenségükben, hiszen a nemesi rendek talán még nagyobb veszélyt jelentenek számukra, mint a török, s külföldről legfeljebb alamizsna érkezik néha-néha — segítség helyett. Csupán Mária, a tizenhat éves királyné kezd leleményes, okos akcióba, hogy pénzt szerezzen a királynak. Elgondolása tapasztalt kereskedőnek is becsületére válna, de a segítség elkésik — Lajos, a nem uralkodásra született ifjú király elesik Mohácsnál.

Krúdy Gyula, az álmok, káprázatok nagy bűvésze ebben a regényében, melyet a csatavesztés négyszázadik évfordulójára írt, a magyar történelem kiábrándító valóságát idézte meg; amikor a köztudat Mohácsot természeti katasztrófaként tartotta számon, Krúdy regénye Kisfaludy verssorára rímelt: „Nem! nem az ellenség, ön fia vágta sebét.”